

Федоренко Євгеній Григорович

(07.08.1903, с. Раковина, Овруцького р-ну, Житомирської обл. – 1987, м. Київ).

Доктор філософських наук, професор.

У 1933 році закінчив історико-економічний факультет Одеського державного університету, а в 1941 році – аспірантуру по кафедрі філософії Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. У 1947 році захистив кандидатську, а в 1962 році – докторську дисертацію.

З 1938 по 1963 рік працював у Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка на посадах асистента, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри діалектичного й історичного матеріалізму. У 1946-1952 роках був заступником декана філософського факультету та за сумісництвом працював завідувачем кафедри філософії Вищої партійної школи ЦК КП України.

З 1963 по 1985 рік – професор кафедри філософії гуманітарних наук.

Викладав нормативні курси: «Філософія», «Діалектичний матеріалізм», «Історичний матеріалізм».

Головні напрями наукових досліджень: історія філософії, соціальна філософія, етика.

Підготував 5 докторів і 65 кандидатів філософських наук.

Основні наукові праці. Автор понад 80 наукових і навчально-методичних публікацій, основними з яких є наступні: Роль народних масс и личности в истории. – М.: Политиздат, 1957; Коммунистическая нравственность. – К.: изд-во КГУ, 1959; Основы марксистско-ленинской этики. – К.: изд-во КГУ, 1965; Вопросы диалектического материализма. – К.: Госмедиздат, 1964 (в соавт.); Суспільний прогрес і мораль // Філософська думка. – 1971; Врачебная этика. – К.: изд-во «Здоровье», 1978 (в соавт.); Етика і сучасна наука // Філософська думка. - 1974.

Брав активну участь у бойових діях Великої Вітчизняної війни, нагороджений бойовими й трудовими орденами та медалями. Присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки Української РСР» (1982р.).